

L'ESPURNA

«Martín, Rodríguez Salas i Comorera han d'ésser separats dels càrrecs que ocupen i jutjats ràpidament. Ho demanen les Joventuts Llibertàries. Ho exigeix el poble treballador i revolucionari.»

Segona Epoca. Any II. Núm. 110.

Girona, dijous, 25 de març de 1937. EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

“Volem un Govern fort!”

“Volem un govern que governi!”

La petita burgesia i el reformisme coalitzats tenen sempre, a flor de llavi, la consigna “adequada”, i, millorment, el tòpic, que ha de complir el rol contrarrevolucionari i ha de restaurar, de mica en mica, l'estat de coses anterior al 19 de juliol.

La burgesia ha gaudit, al llarg de la seva vida, d'una prudència tan fina que l'ha convertit en un autèntic murri. De no ésser així, de la burgesia, en aquestes hores, ja no se'n cantaria ni gall ni gallina.

Un exemple eloqüent: el 14 d'abril. Si els terratinents i els Consells d'Administració haguessin caigut en el parany de creure's consubstancials amb la Monarquia, ben segur que el desgavell del sistema econòmic hauria coincidit amb l'esfondrament de l'antic règim polític.

Unes petites reparacions en la façana de l'Estat permeten al capitalisme espanyol campar tranquilament, lliure del risc més insignificant.

La classe treballadora, en canvi, víctima de les entremaliadures burgeses, no tenia més ulls per mirar ni més mans per aplaudir aquella República Democràtica que li donaria el que la Monarquia li negà sempre: el pa, la pau i la llibertat.

El pa! «Un milió de pessetes anyals per a un milió de parats.» Pesseta per parat. Heus, ací, el subsidi concedit per la democràcia azañista.

La pau! La llei de Defensa de la República. Un estel de sang: Figols, Parc de Maria Lluïsa, Pasajes, Arnedo, Casas Viejas: 19 de juliol!

La llibertat! La llibertat de morir-se de gana, els obrers i camperols. Per als militars, els clergues i els senyors feudals, la llibertat de conspirar sota els auspicis de la «confiança ministerial».

La burgesia és mestra en l'art de voltejar les tempestes. Sap emmotllar la seva tàctica a les conveniències circumstancials del moment.

Fracassada la rebel·lió a Catalunya, féu el sord, el mut, i el mort, per tal de no accentuar la violència de les aigües que sortiren de mare en actitud amenaçadora.

Minvada que fou la torrentada popular, començà a treure el bec en forma assenyada i vestint les colorines reformistes: «Retornar al passat, ni pensar-hi! Un comunisme fóra prematur. Cal implantar una República Social avançada». És la consigna de circumstàncies de la burgesia catalana.

Mentrestant, s'ha eliminat el P.O.U.M. del Govern, s'ha crebantat, a través de campanyes difamatòries, la posició de la C.N.T., es prepara el ressorgiment de l'equip republicano-socialista, i s'ha paralytitzat la marxa revolucionària de la classe treballadora.

Amb el crit de “volem un govern fort, un govern que governi!” la burgesia, impulsada pels reformistes, s'ha llançat a la reconquesta de totes les posicions guanyades en aquell llunyà 19 de juliol.

Enfront la davallada, una sola consigna, una sola: tot el poder a la classe treballadora.

Marx, però, havia dictat la sentència: la República Democràtica és la fórmula més adient al sistema capitalista.

G U I O

“A callar!”

“A callar!”, fou la consigna del Govern Provisional de la República, quan les masses treballadores pretenien de bona fe aconsellar-li una tasca més radical i més accelerada en matèria de legislació obrera. Un tòpic: “Seny. Alerta amb els provocadors!”.

“A callar!”, afirmava Casares Quiroga, Vestiu del 32, quan els camperols andalusos i extremanys es queixaven de les jornades de sol a sol i dels salaris de fam. Un tòpic: “La collita és sagrada”.

“A callar!”, bramava Azaña, “el prodigio del nuevo régimen”, quan els explotats d'Ibèria demanaven el cap de Sanjurjo. Un tòpic: “La República nació sin derramamiento de sangre i debe vivir con las manos limpias”. Casas Viejas! Casas Viejas!

“A callar!”, contestava la República als impacients vagues de tots els rams, que exigien per menjar el que els miserables feudals malgastaven en el joc, en el vicí i en la prostitució. Un tòpic: “Primer, cal consolidar la República”.

“A callar!”, i a treballar proclamava Dencàs, des de les emissores barcelonines per tal de rebenotar la vaga general de solidaritat decretada, el gener del 34, per l'Aliança Obrera. Un tòpic: “Els promotors de la vaga fan el joc als feixistes”. (Què tal, Dencàs, per Itàlia?)

“A callar!”, i a obeir les consignes del Govern, era el mot d'ordre de la Generalitat en les jornades d'octubre.

Un tòpic: “Res d'iniciatives particulars. El Govern és al seu lloc i dictarà les mesures de la Victòria. Serenitat”. I vingué l'ensulciada dels jacobins catalans.

“A callar!”, digué Companys, en el Miting de la Monumental amb motiu de la Diada de la Dona.

Sí, a callar! Però, a callar vosaltres, els governants ineptes, els governants fracassats, els governants incapaces de portar-nos a la Victòria.

Sí, és hora que parli el proletari i que parli ben alt i ben clar i és hora també que emmudiu vosaltres, els demòcrates despistats, que emmudiu per sempre.

M. M.

CRÒNICA DIÀRIA

L'ANTIFEIXISME

Dèiem ahir que el feixisme és la contrarrevolució preventiva, segons frase afortunada de Fabri. Un teòric feixista italià en feia la veritable definició dient que “el gran moviment feixista és un moviment revolucionari conservador”. I si conservació i revolució s'exclouen mútuament, puix que la revolució no conserva cap de les formes antigues, la conseqüència lògica és la reacció contrarrevolucionària.

El feixisme és una forma de dominació capitalista. Com també ho és la democràcia parlamentària. Quan aquesta forma, aparentment popular i justa, no serveix per als destins de la burgesia, quan la inconsistència de les relacions capitalistes és més aguda, quan l'amenaça o el fracàs de la revolució proletària estan en escena, la burgesia va de dret, si abans no se li barra el pas, a la consolidació de les seves posicions de privilegi per mitjans dictatorials.

“El feixisme no solament ha deixat intacte el sistema econòmic capitalista, no sols no ha enderrocat el poder d'una classe, ans encara ha vingut a reforçar el sistema econòmic capitalista, ha consolidat la dominació burgesa i ha sotmès el proletariat a un règim d'exploatació i d'opressió insuportables”. (1)

I si el feixisme és una forma de dominació capitalista, cal preguntar: Què és, millor dit, què ha d'ésser l'antifeixisme? Gramaticalment anti denota oposició o inversió del sentit d'una cosa o d'una idea. Segons els diccionaris de la Llengua i de la sociologia, doncs, solament serà un bon antifeixista l'adversari del règim burgès, el partidari del socialisme. El que, de qualsevol manera, defensi la burgesia en cap de les seves formes de dominació, no es comporta en antifeixista.

D'ençà que la Internacional Comunista ha descobert la panacea del Front Popular, hem pogut veure — encara que sembli estrany — que hi ha antifeixisme i “antifeixisme”. Segons aquesta novíssima teoria, els francesos, els belgues, els anglesos, són — malgrat La Rocque, Degrelle i Sir Mosley — antifeixistes. I els italians, els alemanys, els portuguesos, són feixistes.

Nosaltres entenem, en canvi, que dintre de cada nació hi ha dos móns: el dels capitalistes i el dels proletaris; el dels burgesos i el dels obrers i camperols. Tant se val que sigui monarquia constitucional com república autoritària. La lluita de classes no és una creació artificial. És, no gens menys — segons Marx — la història de la Humanitat.

Sembla, però, que l'“antifeixisme” d'ací es proposa elaborar una república democràtica de tipus “especial”. Nosaltres tenim l'obligació de dir que hi ha gat amagat. Les característiques d'un règim arranquen de les relacions de producció: O propietat privada o propietat col·lectiva. És un precepte bíblic el que hom no pot servir, a la vegada, a dos senyors. La república democràtica dels nostres “antifeixistes” podrà ésser tan especial com vulguin. Per equilibris que facin, per malabarismes que executin, per jocs de prestidigitador que realitzin no podran driblar aquesta disjuntiva: O serveixen la classe treballadora, donant-li el poder revolucionari per tal que vagi edificant el socialisme, la societat sense classes, o respecten els “drets” de propietat privada de la burgesia, la qual, quan arriba el cas, per tal de conservar-los, no para en apellar a la intervenció quirúrgica de la dictadura feixista.

Joan QUER

“Quants magatzems clandestins tindrà Comorera a Barcelona?”

El reformisme, i la tàctica burgesa

(Ve de la pàgina 4)

Per aquest afer, la burgesia compta amb la més expressiva conformitat del sector més reformista actualment de la classe "obrera", afanyant-se però, a obtenir la conformitat d'altre sector de pes, amb el sant nom de la República Democràtica als llavis.

Per nosaltres, espectadors forçats, solament veiem una solució: O aquests partits netament de classe cedexen a la temptació de l'enlluernadora vampira democràtica, o bé reculen i acaben d'una vegada per sempre amb tantes claudicacions vergonyoses, agrupant-se amb els altres sectors revolucionaris per assolir el poder la classe autènticament treballadora, destruint l'organisme estatal que la burgesia té, amb l'única garantia d'èxit que tenim els treballadors i, que ara ens han pres: les armes.

ROCAFER

Març del 37.

Vida del Partit

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les llesves 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5-març-1937.

El delegat responsable,
LLUIS CÒROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades an'te'ixis tes!
Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM

Companys del P.O.U.M. i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de 7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes.

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

Telèfons del P. O. U. M.:

Redacció de L'ESPURNA, 206

P. O. U. M i J.C.I., 288

Club Esportiu Proletari, 561

Caserna Lenin: 122

La Revolució necessita idees clares

Sense idees clares es fa difícilíssim d'anar pel món. D'anar pel món ben entès, i d'arribar a un lloc o altre. Fou un temps en el qual la gent vivia un altre ritme més lent, més deixatat, menys apressant que el d'avui. Aleshores potser era possible de transitar amb una certa nebulosa a dins del cap. Avui, aquesta diversió ha estat deixada enrera per l'embranchada gegantina dels conflictes, de les qüestions dels problemes, dels interrogants que tots tenim davant dels ulls. I per actuar damunt d'ells amb una mica d'eficiència, és natural que hom necessiti unes quantes idees fonamentalment clares sobre el que s'ha de fer i com s'ha de fer. L'època dels tòpics, de les generalitats, dels conceptes abstractes, de les paraules vagues, de les construccions simplistes, és una època que ja ha passat a la història. Per això la gent que viu encara una mica a les palpentes, acostuma a donar aquesta impressió tan anacrònica. Al seu costat, sentint-los parlar, veient-los escriure, us ve a la boca un regust lamentable de naftalina.

La gent que no té idees clares, posada a fer política, posada a fer revolució, és molt capaç de produir i provocar estralls. Perquè si algú necessita més que tothom de conèixer amb tota concreció el camí que cal seguir, si algú necessita més que tothom de treure's del damunt qualsevol ombra de confusió, aquest algú, indiscutiblement, és el revolucionari, l'home que vol contribuir a realitzar una revolució.

En la nostra Revolució, la gent que té idees clares no abunda pas tant com convindria, com seria de desitjar. Els primaris, els simplistes, els qui identifiquen la Revolució amb el seu cas personal o amb el cas personal de la seva colla, tota aquesta gent ha arribat àdhuc a donar el to al moviment. I això és un greu perill, que cal superar si no volem que ens aixafi i ens ofegui.

Mirant concretament el panorama de la nostra Revolució, hom pot adonar-se dels estralls que produeix el no tenir idees clares i concretes de les coses. Sobretot quan aquestes boires obscureixen no ja el cervell aïllat d'un dirigent o

d'un militant, sinó el pensament de tota una organització, d'una gran organització col·lectiva.

Les masses estan en moviment, i hom no sap ben bé on conduir-les, per on fer-les avançar. ¿Voleu situació més dramàtica, des del punt de vista revolucionari, que aquesta...?

La manca d'idees clares en alguns sectors revolucionaris, la manca d'un pensament concret, d'una tàctica definida, d'una estratègia feta amb el cap, d'una doctrina audaç i coherent alhora, totes aquestes absències són les que ens han d'explicar i ens expliquen un grapat de coses. Un grapat d'errors, de contradiccions, de fallides, de reculades, de transigències que serien pràcticament inexplicables sense aquest anàlisi que n'hem fet.

Aquesta situació, aquest estat de coses, aprofitat diligentment per la política malignament contrarevolucionària dels reformistes i dels republicans, és el que dóna aquest color esgrogueït a la Revolució, el que ens ha portat al cul de sac on ens trobem.

La situació present, situació indecisa, que es bat en retirada, necessita una sortida, una solució, un desenllaç. La Revolució, l'Economia no són pas coses de broma, coses que es puguin resoldre alegrement en una apoteosi d'improvisació i de particularisme. Desfeta l'economia capitalista, només el Socialisme pot ésser la pedra angular de la nova Economia. O la Revolució es salvarà amb el Socialisme, o la Revolució es dissoldrà en la contrarevolució.

Tot el que no giri al voltant d'això, fet amb la millor voluntat del món no servirà per altra cosa que per a fer-nos fracassar. Tot el que no sigui això, és no tenir idees clares. És per això que el partit que es mantingui fidel, irreductiblement fidel, al Socialisme; el partit que tingui en el Socialisme el seu centre de gravetat, serà el partit de la Revolució. Clar en les seves idees, i hàbil per a irradiar aquesta claredat a totes les zones proletàries que n'estiguin mancades. Heus ací una obra per a la qual val la pena de jugar-se — i de perdre — una pila de coses importants!

FONT I FERRAN

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, al·ludes de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 25 de Març del 1937.

Dispensari de lluita antituberculosa i acció social de les comarques gironines

Serveis prestats en el mes de Febrer de 1937 en els diferents Consultoris del mateix:

Malalts que han passat pel dispensari, 1.010; Malalts visitats per primera vegada, 55.

Detall dels treballs efectuats

Visites, 215; Radiografies, 45;

Radioscòpies, 9; Anàlisis, 148; Reaccions intercutànies, 29.

Tractaments, 676

Intervencions quirúrgiques, 0; Pneumotorax, 5; Injeccions Hipodèrmiques, 449; Injeccions Endovenoses, 25; Tractaments amb saccarísin, 170; Tractaments amb

tiosulfats, 16; Cures, 0; Sol d'al·tura, 11.

Medicaments lliurats (a part d'injectables):

Específics farmacèutics 65, a 65 malalts.

Servei de vacunació antituberculosa amb la vacuna «Calmette-Guerin»

Mes de Febrer 1937

Nadons vacunats a la capital per via bocal, 15; Vacunacions a la capital per via hipodèrmica, 0; Revacunacions a la capital per via bocal, 19; Revacunacions a la capital per via hipodèrmica, 0; Nadons vacunats als pobles per via bocal, 101; Vacunacions als pobles per via hipodèrmica, 0; Revacunacions als pobles per via bocal, 248; Revacunacions als pobles per via hipodèrmica, 0. — Total, 383.

Ha estat dipositada a l'Ajuntament una clau trobada a la devesa.

Francesc Alemany, també hi diposita un guant folrat de pell trobat a la via pública.

Tot serà lliurat a qui acreditati li pertany.

La ciutadana Anà Romero Sala mestressa de Bescanó fa a mans de l'alcaldia un clauer amb una clau anglesa trobada a la Plaça de l'Oli que es lliurarà a qui acreditati li pertany.

El guarda Devesa Lozano, ha foragitat 4 caravanes de gitanos de sota el Pont del tren M. S. A. del Portal de la Barca.

El ciutadà Ernest Piferrer, empleat municipal fa a mans de l'alcaldia una peça de metall per a màquina de cosir.

Emissora E. A. J.-38 Ràdio Girona.-Horari aproximad de emissions

Emissió de sobretaula

A les 13,— Obertura, Senyala horaris pel carrilló.-Emissió dedicada als infants.

A les 13,15 Musica Variada, en discos.

A les 13,45, Emissió de la Delegació d'Estat Català a Girona.

A les 14, Comunicat oficial del matí i sumari del «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya, amb altres informacions.

A les 14,15, Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya. (Eventual).

A les 14,30, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15, Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 20, Obertura, Senyals horaris pel carrilló. - Diari parlat C. N. T. - F. A. I. (Informació dels fronts. - A continuació: Emissions diverses.

A les 20,20, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20,40, Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21, Comunicat oficial de la nit altres informacions des del Palau de la Generalitat de Catalunya.

A les 22, Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra, des de Madrid. - Seguidament diari parlat «L'Espurna» del P. O. U. M.

A les 22,20, Lectura dels ed ito-

rials de la restant premsa gironina. A les 22,30, Musica selecta, en dis.

A les 23, Fi de l'Emissió.

Federació de Pioners Comunistes

J. C. I. P. O. U. M.

Es convoca a tots els companys pioners a la reunió general, que es celebrarà dissabte a las tres en punt de la tarda, a l'estatge social del P. O. U. M. Ciutadans, 12; per a tractar del següent ordre del dia:

Organització.

Premsa i Propaganda.

Assumptes generals.

Companys Pioners de la Joven-tut Comunista Ibèrica, assistiu-hi tots, sense mancar-hi cap. Tot seguit de la reunió, es projectaran tres grans pel·lícules.

El secretari polític

Josep Clascà

Ales negres per terres lleidatanes

L'aviació facciosa en veure els aparells de la República marxà covardament. S'assegura que s'ha pogut abatre un trimotor enemic

Lleida, 25. — A les sis i vint de la tarda d'ahir, dos aparells de l'aviació facciosa es presentaren damunt la població de Sastago, i llançaren algunes bombes que afortunadament no produïren desgràcies personals, no obstant ocórrer el fet a l'hora de la sortida de les fàbriques.

En la seva fugida, els aparells negres volaren a escassa alçada, i deixaren caure damunt de la població civil de Serós part de la seva càrrega mortífera, que en la seva majoria no esclatà i solament produí desperfectes en algunes cases del afores de la població, sense causar víctimes.

Un aparell de caça que protegia els trimotors de bombardeig, a Serós, va metrallar covardament la casa on viuen els funcionaris de la Central. Sortosament no s'hagueren de lamentar desgràcies personals, per haver tingut cura tots els veïns d'aixoplugar-se als refugis.

En assabentar-se del que passava a Lleida, s'ha ordenat la sortida d'alguns aparells de la nostra aviació els quals han fet fugir els adversaris, i s'assegura, sense que això s'hagi pogut confirmar, que els aviadors de la República han assolit abatre un aparell enemic.

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

Un exponent de la "no intervenció": A València hi han 1.200 presoners italians del front de Guadalajara

BARCELONA

Vuit morts i cinc ferits es el balanç de la incursió facciosa damunt Tortosa

Tarragona, 25. — El nombre de víctimes a conseqüència del bombardeig per l'aviació facciosa de Tortosa, ascendeix a vuit morts i cinc ferits, entre aquests algunes dones i una nena de sis anys.

Avui s'ha efectuat l'enterrament, al qual han assistit representacions de la Generalitat i de l'Ajuntament.

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat diu així:

"Aquest matí una patrulla lleial de reconeixement en servei de descoberta a la serra d'Alcubièrre ha sorprès una altra patrulla a la que ha fet fugir i li ha causat baixes vistoses.

Al sub-sector pireneu s'han registrat duels d'artilleria.

A la resta dels fronts sense novetat".

Diari oficial d'avui

Barcelona (2 tarda). — El *Diari Oficial* corresponent al dia d'avui publica els següents decrets: Destinant 22.000 pessetes a departament de Justícia per als serveis d'aquest departament.

Destinant 150.000 ptes. al mateix departament per a despeses dels Tribunals Populars de Catalunya.

Destinant 50.000 ptes. a la Comissió de Propaganda.

Destinant a Juli Garcia com a major de carrabiners de les costes de Girona.

Commutant la pena de mort que el Tribunal Popular de Lleida imposà a Joan Vilella i Antoni Mir, per la de cadena perpètua.

El "retorn del milicià"

Barcelona (2 tarda). — Sota aquest títol tan suggestiu es llegirà aquest vespre a dos quarts de vuit, des de les emissores de la Generalitat un conte de l'escriptor Cèssar A. Jordana.

Suspensió del Consell

Barcelona (2 tarda). — En rebre als informadors el secretari de Companys els ha manifestat que no tenia res per a manifestar.

Els periodistes han visitat llavors al secretari de Terradellas, senyor Ubach el qual els ha dit que contràriament a l'anunciat, el Consell no celebraria la seva reunió avui, sinó demà a la tarda, la qual serà presidida per Lluís Companys.

Detencions importants

Barcelona (2 tarda). — Per les patrulles de control desplaçades a les muntanyes de la frontera ha estat detingut Carles Bartí i Font de 20 anys el qual intentava passar-se a França. Ha estat posat a disposició del Tribunal Popular.

També ha estat posat a disposició del Tribunal Popular Alfons Luengo, acusat de delictes contra la nova Economia.

MADRID

Han estat preses unes posicions italianes

Madrid, 25. — Durant el matí d'avui ha continuat l'activitat de l'exèrcit popular al sector nord de la província de Guadalajara, especialment a la part dreta de la carretera general d'Aragó.

Les nostres forces, obeint sempre les ordres del comandament republicà, han realitzat amb èxit alguns moviments de conjunt sobre determinades posicions que els feixistes defensaven amb energia.

A les primeres hores de la tarda, les bateries lleials obriren un intens foc sobre les posicions feixistes, durant diverses hores, amb l'objecte de crebant la resistència dels rebels que, en contra del que fins ara ha ocorregut, defensaven amb gran fermesa els parapets i trinxeres.

Al cap d'aquestes hores de bombardeig, les nostres forces, precedides de màquines de guerra, han avançat sobre les posicions rebels, als voltants de Renales.

Les posicions que es veieren

obligats a abandonar els feixistes quedaren el suficientment fortificades per tal d'evitar sorpreses.

Comunicat del Ministeri de Marina i Aire

València, 25. — Comunicat de Marina i Aire:

En el comunicat d'ahir i per haver arribat massa tard el corresponent despatx, deixà d'consignar-se la referència d'un important servei que efectuà a la tarda la nostra aviació al sector Centre. Una massa d'avions composta de 50 aparells bombardejà i després metrallà posicions enemigues d'Hontanares i Cogollar, llançant 450 bombes i disparà 15.000 cartutxos de metralladora.

La impressió dels pilots és que es causà gran nombre de baixes a l'enemic.

Avui s'han efectuat diversos vols de reconeixement, que han permès apreciar el crebantament sofert la vigília per l'enemic.

Al sector Sud s'han realitzat bombardeigs sobre les posicions enemi-

gues properes a Alcaracejos i Montoro.

Un dels aparells de vigilància de la costa de Llevant descobrí a les set del matí un hidro facciós que volava sobre dos destructors de les nostres esquadretes, sens dubte amb el propòsit de bombardejar-los. L'aviació lleial intentà atacar l'hydro que fugí a ras d'aigua i perdé en l'horitzó.

Atac aeri a València

València (4 tarda). Ahir tarda un aparell trimotor i dos caces sobrevolaren el port de València. L'aparell de bombardeig llançà algunes bombes que caigueren a l'aigua.

Les bateries antiaèries funcionaren ràpidament fent fugir als aparells agressors.

Una bomba caigué prop de Torrent a 10 quilòmetres de València.

Sembla que un aparell de caça facciós fou tocat per les bateries lleials i caigué a la mar.

Mil dos-cents presoners italians

València (4 tarda). — Fins a la data es troben a València 1.200 presoners dels copats a Guadalajara. Entre ells hi han 4 oficials.

Es troben reclosos a una caserna. Tots porten encara l'uniforme kaki que se'ls hi lliurà abans de sortir d'Itàlia en destí a Espanya.

Línea de trinxeres enemigues que passen al nostre poder

Per la part dreta de la carretera d'Aragó, les nostres forces han donat diversos cops de mà, i han realitzat diverses incursions, al camp rebel. L'artilleria ha canonejat intensament els parapets i concentracions enemigues.

Després d'aquesta preparació artilleria les forces de la República han atacat diverses posicions rebels, darrera les quals els enemics han intentat resistir.

Guàrdies civils i alemanys parapetats a les trinxeres, han romàs més de dues hores sota el foc de les nostres metralladores i fusells, i quan s'han convençut, pel nombre de baixes que se'ls feia que era inútil resistir, s'han retirat desordenadament, i ha quedat a poder de l'Exèrcit Popular, la gairebé totalitat d'una forta línia de trinxeres que defensaven els voltants de poblats d'importància.

Tot el matí l'han dedicat les forces republicanes a realitzar aquesta conquesta que té molt d'interès, més que pel que s'ha reconquistat, per la posició que ocupa en relació amb la part nord de la província de Guadalajara. A primera hora de la tarda l'operació havia acabat amb complet èxit i sense novetat per la nostra banda.

Jadraque i Almadrones, bombardejades

L'aviació lleial ha realitzat vols d'exploració i han estat extraordinaris els estralls efectuats a les posicions enemigues, especialment al sector de Jadraque i Almadro-

nes. En aquests dos pobles s'han causat grans destroces, principalment als dipòsits de municions i combustibles.

A la província d'Avila les nostres forces han efectuat determinades operacions prop de les avançades de Valdemaqueda. Les forces republicanes a l'Hoyo de Pinarens han establert contacte amb les avançades faccioses, que han hagut de retirar-se davant l'empenta dels nostres soldats, que els han causat bastants baixes.

Continuen millorant les nostres posicions al sector d'Aravaca, com a resultat de les constants operacions de les nostres tropes en aquesta zona.

Als altres sectors res de nou a esmentar.

Cinc-centes bombes contra les posicions enemigues

Madrid, 25. — Els nostres aparells de bombardeig, escortats per nombrosos caces, prestaren ahir diversos serveis per tal d'evitar les concentracions de l'enemic. El resultat d'aquest servei fou catastròfic per als rebels, puix que sobre les posicions enemigues els nostres avions llançaren prop de cinc-centes bombes i els caces metrallaren l'enemic disparant 15.000 cartutxos.

El nombre de baixes vistoses pels nostres pilots és molt elevat.

Intens canoneig al Jarama

Intens canoneig als sectors del Jarama. Els facciosos intentaren atacar les nostres posicions, però els avions lleials ho impediren.

Als altres sectors no hi hagué cap novetat, a no ésser un intens paqueig dels rebels emmudit pels nostres al sector de la carretera de la Corunya.

Als fronts propers a Madrid tranquil·litat.

El desenvolupament de la guerra, pel que fa al camp de batalla, segueix la seva bona marxa.

Atac aeri sobre Madrid

Madrid (4 tarda). — Més de mitja nit han volat sobre la capital de Madrid uns aparells de bombardeig amb caces.

S'han oït detonacions, donant a comprendre que havien llançat bombes sobre la ciutat.

A l'hora de comunicar no se'ns ha donat més detalls.

Darreres notícies de la guerra

Madrid (4 tarda). — Les darreres notícies que ens arriben dels diferents fronts de lluita acusen el següent:

Tranquil·litat al sector de Guadalajara. Les nostres forces s'han dedicat a un intens treball de fortificació de les posicions recentment ocupades.

La boira del matí ha impedit realitzar serveis a l'aviació lleial. Alguns aparells s'han elevat però han hagut de desistir del seu propòsit ja que degut a l'espessor de la boira s'haguessin perdut i po-

dien haver aterrat a les línies faccioses.

A la Ciutat Universitària, l'aviació enemiga ha desplegat gran activitat en bombardejar les posicions lleials de Peñagrande i El Pardo. Els caces republicans han sortit en persecució dels aparells rebels i han entablant combat.

A Andalússia, els aparells lleials d'Andújar han volat sobre Còrdova llançant 200 bombes sobre el cementiri d'Alcaracejos i l'estació de Montoro, destruint a aquest darrer lloc algunes dependències.

El general Miaja

Madrid (4 tarda). — El general Miaja en rebre als periodistes els ha manifestat que hi havia tranquil·litat, limitant-se les nostres forces a fortificar posicions.

Front del Sud

POZO BLANCO!!

Fugitius i presoners ens faciliten dades que permeten calcular les baixes enemigues en més de tres mil, tribut car per tan petit avanç. La lluita, a desgrat d'això, subsistirà, ja que no és fàcil que sigui abandonat el projecte enemic per tal d'apoderarse de Pozoblanco, ja que sempre la seva ambició ha estat posada a la conca minera de la Manxa.

Entre els molts camarades caiguts a la lluita, s'ha de destacar a Joan Uson Cardany comissari de guerra del Batalló Pozoblanco. Uson Cardany, nascut a Catalunya on el sorprengué la rebel·lió. Casat i amb cinc fills no dubtà tanmateix a marxar a combatre-la i des de llunyanes terres ha vingut a aquestes andaluses on aviat començà a destacar-se la seva forta i humana personalitat.

Joan Uson, pertanyia al Partit Socialista Unificat en el qual feia diversos anys que militava. La mort el sorprengué quan junt amb els seus soldats es disposava a complir l'ordre de contraatac en resposta a l'ofensiva de què era objecte. Una bala encertada ha segat la seva vida de treball constant.

El marxisme espanyol perd amb la seva mort una altra de les seves figures honrades i entusiastes i el comissariat de guerra, afegeix un nom més a la llarga llista dels seus comissaris caiguts en compliment del seu deure, cara a l'enemic, en plena línia de combat.

ESTRANGER

Es recolliran les mines submarines

Tolon, (4 tarda). — El contratorpediner francès «Intrepid» ha sortit en direcció a Port-Vendres per tal de destruir les mines que a la deriva arriben a costes franceses.

Actes dictatorials

Danzig, (4 tarda). — Les autoritats han ordenat la recollida i suspensió dels diaris «Daily Heitzun» i «Nazional Heitzun» per haver publicat la desfeta de les tropes estrangeres als fronts de Madrid.

La reunió de la dieta ajornada

Toquio, (4 tarda). — La reunió de la dieta ha estat prolongada fins el dia 31 de març.

El Partit Socialista fou el parallamps de la burgesia espanyola....

L'ESPURNA

El P. S. U. C. és el parallamps de la burgesia catalana

PORTANTVEU DEL P. S. U. C. A LES COMARQUES GIRONINES

Crònica internacional

Fracassada de moment la política hitleriana a Àustria, les temptatives nazis es dirigeixen ara cap a Hongria. El Reich ha tramès quantitats molt importants als partits d'extrema dreta hongaresos per tal de finançar un moviment subversiu que vindria a complicar d'una manera alarmant la situació política del centre Europa.

Segons conta el social-demòcrata hongarès Peyer, pels emissaris alemanys han estat distribuïts tres milions de pengoes a la policia de Budapest i d'altres contrades d'Hongria, i que certs caps de la policia han assistit a diverses reunions clandestines.

El prefecte de policia s'ha limitat a declarar ambigua, contestant així en forma indirecta a les acusacions damunt esmentades, que no havia pogut practicar cap detenció ni acusar concretament ningú que fos funcionari del cos en qüestió.

El III Reich no escatima sacrificis per tal de portar endavant la seva política d'atracció envers els Estats danubians, perquè girin a l'entorn de l'eix de Berlín.

La corrupció a ultrança que practica en tots els països que vol convertir en zones sota la seva influència i la preparació i execució de "pustchs", enverinen cada dia més i aguditzen els problemes que afecten al desenvolupament de la política exterior vital per a Alemanya.

Des del punt de vista del desenrotllament de l'imperialisme capitalista, aquestes lluites i aquestes contradiccions són completament normals. Són una conseqüència natural del règim sobre el qual reposa i són per tant ineludibles mentre aquest subsisteixi.

El capitalisme hongarès es troba obligat en aquest moment, a mantenir una política de contradicció, dualista.

Si bé el govern d'Hongria ha de reaccionar enfront de l'ofensiva nazi en el seu territori, no pot evitar de deixar-se seduir per la política de Berlín, quant aquesta política coincideix amb la seva política de revenja. En aquest aspecte, Hongria no pot per menys d'apropar-se més a l'atracció que li ofereix Alemanya que a la d'Itàlia, car aquesta darrera pel mateix joc dels seus interessos, solament pot prestar-li un suport eventual.

Així és evident que Àustria i Hongria estableixin una política comuna en allò que es relaciona amb la lluita contra el nazisme a l'interior dels dos països, però mai Hongria — els problemes vitals que té avui plantejats ens ho fa creure — entrarà a formar part conjuntament amb Àustria, en una política que indirectament la pogués unir amb la Petita Entesa contra Alemanya.

La política de provatures nazis a la conca danubiana, en un cas d'èxit esdevindria un suport que permetria apuntalar la seva penetració a Espanya.

En Villanueva de Alcardete han sido asesinados dieciséis compañeros de la C. N. T.

Los elementos de esa nebulosa indefinida que se ha fundido en el antifascismo han actuado una vez más para asesinar vilmente a los camaradas de la Confederación Nacional del Trabajo. Esta vez han sido las calles del pueblo toledano de Villanueva de Alcardete las que se han teñido de la sangre de nuestros compañeros y toca ahora a dicho pueblo el presenciar el hecho, que ya empieza a hacerse crónico, de que los criminales paseen por las calles impunemente después de realizada su hazaña.

Ya hace tiempo que se pretendía, en Villanueva de Alcardete, agredir a los compañeros de la C. N. T. Eran éstos 1.200, y la envidia que provocaba su mayoría aconsejó el que se tramara ese crimen. De todo ello hay pruebas, y entre éstas una carta en la que se proyecta el asesinato.

El 15 del mes corriente, se hallaba, a las tres y media de la tarde, en la Plaza de la República, el camarada de la C. N. T., Jesús Lozano Cámara, al que llamó el miliciano Vicente Villanueva, alias "Facote". Ambos hablaron unos instantes tranquilamente, y al cabo de ellos, nuestro camarada fué despedido por el miliciano en términos afectuosos. Al dar la vuelta Jesús, para volver a la plaza, el miliciano sacó una bomba de mano, encendió la mecha y arrojó el artefacto sobre la espalda de Jesús. La bomba estalló, y nuestro camarada quedó completamente destrozado. Una de sus manos fué a caer a varios metros de distancia sobre Manuel Blanco Barrios, que presencié el hecho.

Como si esta explosión fuera la consigna, se empezaron a hacer descargas desde el Comité de Defensa y desde los pretiles de la plaza contra el Sindicato de la C. N. T. El que más se distinguió en esta "acción" fué el sargento de milicias Maximino Merín Manzanero.

Este formó parte al día siguiente de un tribunal para conocer y juzgar de los hechos.

Al empezar la agresión contra nuestro Sindicato, había en él cuatro o cinco compañeros y unos diez niños. También se hallaban dos camaradas de la U. G. T. y uno de Izquierda Republicana.

Horas antes de que todo esto se desarrollara, el alcalde del pueblo había obsequiado con un banquete en una bodega, a todos los milicianos y directivos de partidos políticos. En este banquete hubo diálogos muy animados respecto a la C. N. T. Poco después de desarrollarse los sucesos, consecuencia de los diálogos, se empezó a detener a todos los camaradas de nuestra organización, trabajadores del campo que volvían de sus faenas, a recogerles los carnets sindicales y a encerrarlos en la mencionada bodega.

A otros se les recibía con bombas de mano. Uno de éstos que regresaba en una galera, pudo huir. Otro camarada fué muerto de siete tiros en la puerta de su casa. En suma, que según informes de testigos presenciales, eran dieciséis los cadáveres que fueron cargados horas después en una galera. Estos cadáveres permanecieron tirados en las calles desde la tarde de los sucesos a las nueve de la mañana siguiente.

Cuántas gestiones realizó el Sindicato para ponerse al habla con el gobernador de la provincia y relatarle los hechos, resultaron inútiles por oponerse el alcalde en persona a que nuestros camaradas hablaran por teléfono.

Según informes fidedignos, los autores del hecho continúan paseándose, con aire de jaques, por las calles del pueblo, provistos de armas y bombas y haciendo alardes de matonismo e influencia omnimoda.

**La democràcia és la impotència.
El Socialisme és la victòria.**

El reformisme, i la tàctica burgesa

Els decrets s'amunteguen uns darrera d'altres amb presició tant matemàtica que demostra l'extensa i planejada labor subterrània i l'estudi profund del problema social que té la burgesia, quan una fracció determinada del proletariat no compleix íntegrament els seus postulats i renega dels mateixos.

Amb l'apoi recolzat d'aquesta fracció proletària, i seguint les seves tàctiques, la burgesia no té cap mirament vers la part revolucionària del proletariat, per fer decrets i més decrets, netament contrarrevolucionaris.

Precisa, per tal, que l'autèntic proletariat s'apressi a barrar-li el pas si vol ésser a temps a evitar la total desfeta de les seves migrades conquestes.

La burgesia segueix la seva tàctica purament de classe, malgrat afirmen el contrari llurs caps i seguidors.

Aquesta tàctica l'esgrimeix pausadament sempre amb encert segur vers la fracció proletària que més garanties li ofereix per la seva seguretat.

No para aquí, però, mestressa en l'art dels afalacs i reverències del polític buròcrata, endinsa els seus tentacles àvids d'opressió fins a aconseguir la supressió total d'allò que considera predestinat, a l'esdevenidor, ésser la seva fi.

Coneixedora de les flaqueses que adoleixen els sectors obrers de diferent ideologia, (mancats d'una línia política recta a seguir eminentment de classe) amb més encert i clarividència que el propi proletariat, explota aquest punt flac del contrari, amb llur demagogia fins atreure's al seu sí, aquells sectors rebels i intransigents a les seves més pures pretensions democràtiques.

Aconseguit aquest fi, i amb el benaplàcit de garantia absoluta del sector que s'acopla als seus designis amb sumissió d'esclau, la burgesia no té altra dèria que crear el dic que contraresti la pressió revolucionària de les masses al moment, i aposentats els ressorts estatals als seus dominis, esclafar els petits nuclis obrers que restin al marge del govern en actitud disconforme amb la seva actuació.

(Segueix a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 44 - El Taló de Ferro

obrires de les fàbriques. Li he ensenyat els desperdiciis humans que llença la màquina industrial, i els hi ha sentit explicar llur existència. L'he conduït als barris baixos de San Francisco, i ha pogut veure que l'embriagament, la prostitució i la criminalitat, tenen una causa més profunda que la defravació natural. La seva salut n'ha estat tocada seriosament i, el que és pitjor s'ha engrescat. El xoc ha estat massa brutal per a aquest fanàtic de la moral. Y, com succeix sempre en aquests casos, no té el més petit esperit pràctic. S'agita en el buid enmig de tota una sèrie d'il·lusions humanitàries i de projectes de missions prop de les classes cultivades. Sent que té el deure ineludible de fer ressuscitar l'antic esperit de l'església i de comunicar el seu missatge als mestres del dia. Està escalfat; tard o d'hora explotarà, i no puc preveure la forma que tindrà la catàstrofe. És una ànima pura i entusiasta, però tan poc pràctica

Se m'escapa. No puc fer-lo tocar de peus a terra. Vola cap al seu hort dels olivers, i també cap al seu calvari. Car les ànimes d'una noblesa com aquesta són predestinades a la crucifixió.

—I vós? vaig preguntar jo amb un somriure que volia amagar la sèria ansietat del meu amor.

—Jo no! respongué ell rient també. Jo puc ésser executat o assassinat, però mai no seré crucificat. Estic plantat a terra massa fermament i obstinada.

—Però perquè preparar el suplici de la creu al bisbe? Car no em negareu que en sou el causant.

—Per quina raó deixaria jo una ànima en el ben estar i el luxe quan n'hi han a milions que viuen en el treball i la misèria!

—Doncs aleshores, perquè aconselleu al pare que accepti el permís que li han ofert?

—Perquè jo no soc una ànima pura i entusiasta. Perquè soc solid i obstinat i egoïsta. Perquè us estimo i dic com digué Ruth: «El teu poble és el meu poble». Pel que fa

al bisbe, ell no té cap filla. En demés per mínim que sigui el resultat, per feble i insuficient que el seu clam es manifesti, no deixarà de produir un hé a la revolució, i no s'han de menysprear les engrunes.

No m'era possible d'ésser de la mateixa opinió. Jo coneixia la noblesa d'esperit del bisbe Morehouse, i no podia imaginar que la seva veu alçant-se en favor de la justícia no fos més que un feble clam impotent. Jo no posseïa encara a la punta dels dits, com l'Ernest, les dures realitats de l'existència. Ell s'adonava de la futilitat d'aquella gran ànima, i els esdeveniments que anaven a succeir, m'ho revelarien amb claretat diàfana.

Fou uns quants dies més tard que Ernest m'explicà com a història de riure, l'oferta que el govern li havia fet: li proposaven el lloc de secretari d'estat al ministeri del Treball. Això em va omplenar de joia. Els hàvers eren relativament elevats i era un puntal segur per al nostre casament. Aquesta ocupació li aniria segurament bé a l'Er-

nest, i l'orgull gelós que m'inspirava em feia considerar aquesta oferta com un just reconeixement de la seva capacitat.

De sobte vaig remarcar la guspira d'alegria dels seus ulls: es burlava de mi.

—Suposo que no.... refusareu? vaig dir, tremolosa.

—Es, sencillament, una temptativa de corrupció, va dir. Al fons d'això hi ha la mà subtil de Wickson, i darrera la seva la de gent encara més alta. És un truc tan antic com la lluita de classes que consisteix en afanar els capitans de l'exèrcit del treball. Pobre treball eternament traïcionat! Si sapiguéssiu quants i quants caps han estat comprats, i han estat comprats de manera anàloga! Surt molt més barat, molt més barat de sobornar un general que no pas de combatre'l amb tot el seu exèrcit. Hi ha hagut... però no, no vull anomenar ningú. Ja em sento prou indignat. Estimada i tendrà amiga, sóc un capità del treball; no puc vendre'm. Sense comptar mil altres raons, el sol record del